

Kaiser Sára

V. Z.

Pontok üdvtörténete, ennyi, talán. Már láttam pucér, cirregő pontot, ernyedt gyermekinakkal, ostyaszínű bevágott ajakkal, apadó kerektségével alig semmit, csak szívével nehézkedőt, de másikat is, rézpitykés mentében, délceget. Z.-nek hívták az egyiket, éppen. Mérheteretlenül több mosolynak feszített helyet az arcán, hogy térdre ne bukjon. Kevés időt kerített körül, hogyan adott volna lélegzetet a szavaknak? Mindennap ünnep volt úgysis. A sátor a nehéz szagú fűrészpórral párnázva és az alkony szelével takarózva odébb s odébb vándorolt. Dolga lett az örömet szépen kiosztani ott. Szeretetlen helyet a széttörött mondatban a fénytől elszakítva is lelt, két gallyat kereszt alakban a seb fölött felejtett akkor, senkitől sem tudva..

Szekszárd, 1990. 07. 26-27.

(Szeged, 1990. 08. 09.)

